

Nepodpisani se dopiše na tiskaju. Priloga sa pišma tiskaju po 5...

NAŠA SLOGA

Izlazi svakog četvrtka. Dopisli se novcaju ako se i...

Poučni, gospodarski i politički list.

„Blagom rastu male stvari, a neologu sve pokvari“. Nar. Pos.

Istarski sabor.

IV. zasjedanje.

III. sjednica dne 14. sept. 1892.

(Nastavak).

Priutni: prodajnik dr. M. Campitelli, 22 zastupnika (pod konao sjednici 24); vladin zastupnik vitez El...

Molim da se izpravi netom pročitani zapisnik u smislu, da sam u drugoj sjednici...

Isti nije trebao navodjati imena naših, jer se ima naše izražaje kao skupne uzeti...

Većina odobrava zapisnik bez obzira na ovaj izpravak.

Većina odobrava zapisnik bez obzira na ovaj izpravak.

Još u prijašnjoj saborskoj periodici bilo je postavljeno na visoku c. k. vladu više upita sa strane manjine...

U sjednici 4. tekudega saborskoga zasjedanja od god. 1890. pravilo je podpisani zastupnik dr. Frano Volarić i drugi...

U četvrtoj sjednici tredega zasjedanja ovoga visokoga sabora upitao je zastupnik Flego sa drugovi istu c. k. vladu...

Zastupnik dr. Dukić i drugovi upitali su u sjednici 6. istoga zasjedanja glode obveze upravnih podobnih Dragud i Sovinjak...

Zastupnik Dinko Šoršić i drugovi upitali su u sjednici 8. istoga zasjedanja tu visoku c. k. vladu glode zahtjeva zemaljskog odbora...

Na sve ovdje posebice navedene upite nije od sada visoka c. k. vlada ništa odgovorila...

Hoće li visoka c. k. vlada odgovoriti na upite upravljene joj od zastupnika manjine ovoga visokoga sabora?

U Poreču, 14. sept. 1892. Matko Mandić, Jenko, dr. Volarić, dr. Laginja, Splinčić, dr. Stanger, Fr. Flego.

Prodajnik izruči interpelaciju zastupniku c. k. vlado.

Zastupnik dr. Laginja čita slijedeću interpelaciju na c. k. vladu:

Visoka c. k. vlado! C. kr. porezni uredi, osobito u nekih kotarih Istru, utjeruju porez upravo nesmiljenim načinom.

Ne samo da su zemljišne knjige pune uknjiženih zaloga i za takove dugove, koji su davno odplaćeni, nego su na dnevnom redu i ovršne prodaje i prodaje nekretnina...

Ali ni tu se neustaje. Na stotine ovršnih sekvestracija otmilje narodu pravo, da raspolaže sa ono malo prirode, navlastito vina, što mu je ostalo od tuđe, od bolesti i od drugog zla.

Troškovi tih sekvestracija budu nerazmjerno veliki, a groidje prodaje se ovršnim putem često na takovih mjestih, gdje nemože pasti u ruke nego pojedinom krovopiji narodnom za mnogo nižu cijenu...

Je li visoka c. k. vlada već jednom voljna prestatu se preoštrim i nišim neopravdanim načinom utjerivanja poreza od seoskoga pučanstva u Istri?

dr. M. Laginja, Mandić, Splinčić, Jenko, Volarić, dr. Stanger, Flego.

Zastupnik Mandić pročitao napokon interpelaciju na zemaljski odbor, koji glasi:

Veleslavni zemaljski odbore!

Obzirom na to, da je ravnatelj zemaljskog računovodstva g. Ivan Susca narazio 40 godina svega službovanja; obzirom na to, da će on prije ili kasnije stupiti u pokoj, kako je to već i sam zatražio molbom pod br. 4078 ove godine podnesenom zemaljskomu odboru za Istru;

obzirom na to, da će se čim prije morati imenovati novi ravnatelj zemaljskoga računovodstva;

Obzirom na to, da se i radi korisnog izbora i radi postojećih propisa (§. 47. pravilnika za zemaljski odbor i §. 10. državnih temeljnih zakona od 21. 12. 1871. tako važno mjesto zemaljskog činovnika ima popuniti na temelju raspisa natječaja, i da se kod imovanja ima osobito uzvati poznavanje zemaljskih jezika od strane molitelja; — podpisani pitaju:

1. Hoće li slavni zemaljski odbor razpisati natječaj za mjesto ravnatelja zemaljskog računovodstva čim postavi u stanje mira sudašnji ravnatelj? 2. Hoće li u natječaju, osim teoretičnog i praktičnog uoposobljenja za upravno knjigovodstvo, postaviti kao uvjet takodjer podupuno poznavanje ne samo talijanskoga nego i hrvatskoga ili slovenskoga jezika u Govoru u pismu?

U Poreču, 14. sept. 1892. M. Mandić, Jenko, dr. Laginja, dr. Stanger, Flego, dr. Volarić, Splinčić.

(Za čitanje nemir na galeriji.) Prodajnik izjavi, da će tu interpelaciju izručiti zemaljskomu odboru.

Prodajnik izjavi, da će tu interpelaciju izručiti zemaljskomu odboru. Prelazi se na dnevni red.

Zastupnik Šbić javlja, da je zapriječeno doći radi bolesti. (U sabornicu ulazi ravnatelj Huguo e.)

Zastupnik Venier izvješćuje u ime financijskoga odbora o obračunu za god. 1891. zemaljske poljodjelske zaklade.

Većina odobri proračun bez primjetbe. Zastupnik Venier izvješćuje u ime istoga odbora o proračunu za god. 1893. zemaljske poljodjelske zaklade, to predlaže, da sabor odobri po zem. odboru predloženi račun sa prihodom od for. 9800, od kojih for. 5100 prinosi iz zemaljske zaklade, i jednimkim rashodom.

Zastupnik Mandić reče kod glavne rasprave:

Visoki saboro! U zadnjem zasjedanju ovog visokoga sabora dali smo mi od manjine jašnih i očitih dokaza, da želimo raditi složno s vami na nepriepnom polju, na polju gospodarstva. Podnili smo u tu svrhu predloga i izpravaka, ali sve bijaše jednostavno zabačeno. Istakli smo tada osobito neosnovanost vaših osnova i predloga u gospodarstvih pitanjih. Dokazamo vam biocidno kako će nekoje osnove i dodatki k postojećim zakonom, koje zasjecaju u narodno gospodarstvo, štetno djelovati na razvitak pojedinih grana gospodarstva, budu li u život uvedeni. Nu sve to nije ništa haesilo, jer se vi držite strogo discipline ili međusobne obveze, da se sve zabačiti mora, što se s ove strane visoko kuće predlaže.

Ali ne samo da se vi gospodo neobazirate na našu savjete i predloge, već to isto čine i podređene vam oblasti, društva i pojedinci. Tako mimoišli n. pr. zemaljsko poljodjelsko vijeće naše savjete, želje i predloge mukom, kano da se nije ništa ni govorilo s naše strane.

Glaspjuć netom proti obračunu zemaljske poljodjelske zaklade za 1891 utemeljili smo svoje postupanje napram upraviteljem s tom zakladom tim, što smo osvjedočeni, da se novac iz te zaklade ne troši na korist, na promicanje gospodarstva u našoj pokrajini u obće, već da se njim nagradjuje pojedine kotaru, pojedina društva i pojedince, i to često radi vrlo dvojbentih zaslug.

Zemaljske poljodjelske zaklade ustanovljena je u tu svrhu, da se njom diže i promiče materijalno blagostanje puika; da se naši gospodari, poljodjelci, vinogardari itd. upućuju i usavršuju u svih strukah narodnoga gospodarstva.

Uprava naše poljodjelske zaklade kao da nepozna tu svrhu. Do sada bar nije se pobrinula, da se istim valjanim i kaže. Iz to zaklade troši se ponajviše za zemaljsko kulturno vijeće. Ovo bi imalo biti erodišćom svega života našega gospodarstva. Ono, što je našemu tielu srca, imalo bi biti zemaljsko poljodjelsko vijeće svim strukam gospodarstva. U našem srecu stiču se žilo odvodnice i dovodnice, koje izvačaju krv po štavom tielu, to ju opet natrag dovadjaju. Ako je srec zdravo, radići će redovito hranec tielu zdravom i obilnom krvi. (Nemir na galeriji.) Zastupnik Volarić (mir!) Od bolostoga srea boluju štavo tielo. Tako je i sa našim poljodjelciskim viedom. Ono je nezdravo pak boluje i naše gospodarstvo. Žilo odvodnice i dovodnice toga vieda jesu kotarske gospodarske zadruge. Ovo bi radile kad bi srec zdravo bilo. Na šolu poljodjelskoga vieda jest muž, koji nije svojoj zadaći dorasao. Njega okružuju osobe, koje bi moglo narodu koristiti, da njim toga politička strast nepričdi. Prodajnik vieda sam po sobi neoposoban, mrzi nas, prezire nas i naš jezik za to, jer smo druge narodnosti. Takovi su i njegovi sarjetnici, stalni odbornici toga vieda. Tim ljudom zatvara politička

strast jaasn vid. Ta strast pričdi njim, da nemogu il da neđe narodu koristiti, jer se boje, da bi se većina pučanstva pokrajine materijalno pridigla.

Kano ovi, tako je i većina kotarskih zadruga nemarna i neradina. Od 18 ili 19 gospodarskih zadruga (Zast. Laginja: po imenu l) pobrojiti možemo na prste jedne ruke one, koje vrše svoju dužnost. Uprava većine tih zadruga nelazi se u rukuh neposobnih il nezarnih. Među radine kotarske zadruge ponosno ubrajamo skoro sve naše zadruge. One se trse, da odgovore svrsi, u koju bijahu ustrojene. One rade živ i uztrajno. Radile bi i više, kad se ih nebi u tom pridilo upravo od onud, odakle bi morale primati pomoći. One su molilo šeđe podpora moralnih i materijalnih. Na molbu nije njim se od strane kulturnoga vieda odgovorilo, il ako im se odgovorilo, taj odgovor bijaše nepovoljan.

Novac iz zemaljske poljodjelske zaklade troši se dakle kojekako, ali ne u dobre svrhe, ne za ono, čemu bi morao biti namijenjon. Troši se bezrazložno i nekoristno, pa kao što niemo odobrili potrošenoga novca iz ove zaklade, tako nemožemo odobriti niti onoga, što nam se predlaže, da će se trošiti u buduću, to čemo glasovati proti predloženom proračunu.

Iza toga prima većina u glavnoj i podrobnoj raspravi taj proračun. (Dalje sliedi.)

DOPISI.

Iz Rlike pišu nam 17. t. m. Mušo sam doista više vremena, jer su nekoi dogodaji ovdje tako šupljo naravi, da nerijedi na njih obazrieti se, ali nakon tolike šutnje evo me, da bar nekoliko izpunim obećanje.

Ima novosti ovdje, jer se u stanovitom krugu misli a i piše, kako da mi možemo sve dostignuti i sve dobiti, čak i povratak slobodna luke! Ima drugih pametnijih, koji bi željeli od vlado samo nekakvo polakšice u zatvorenom predjelu (punto franco), da se može u njem slobodnije kretati i više stati radovati. Ima pak većina takovih ljudi, koji nebi za živu glavu ništa pitali ni prošili od vlade od velike bojazni, da se nebi visoki krugovi uvrijedili, anajud, da smo mi „magjarski bisar“, i kao takovi moramo imati svega u izobilju.

Bilo kako mu drago, ovdje se svatko tuži, bio mali, bio veliki trgovac; tuže se iati kućovlastnici a najviše brodovlastnici, kojim brodovi u luci gajju, dočim Talijani krosju, koji imaju podporu od svoje vlade. Svi se tuže, jer je zavladala trgovačka kriza, reč bi po cijelom svijetu.

Od višu mjeseca kolaja je po novinam vied, da se je u našem magistratu odkrilo nekto pronojerenje kod utjerivanja poreza, ali to se opravrgavalo govoru, da to nije istinito. Zastupnik Ossinach u „Voece dal popolo“ često se povraćao na etva i navajljava po onoj poznatiji, da od glavo bira smrdi.

Navadjala je često ista opozitijonalna štampa, da je sam načelnik prouzrokovao nekakvu nekorektnost proti štatutu. Privržionici Ciottovi u gradskoj sjednici izražiao podpuno povjerenje načelniku i gradskoj upravi. Svi zastupnici nisu bili prisutni, a glasevašo proti samo gospoda Ossinach i dr. Maylander. Ovim postupkom gospoda većina mislili su pokriti i pronojerenje počinjeno od dvojice činovnika, tim vied, što je jedan od to dvojice zat podpredsjednika zastupstva i urednik poznate „Bilanca“. Toj se gospodi želje nisu ispunile, jer kako se doznalo, sam načelnik je dobio mlađ, valjda ozgor, i namah promjenio pravac svoga postupanja. Sazvali sjednicu, i u njoj, ne baš jednoglasno, ipak su odustili iz službe ta dva okrivljena činov-

nik, i tim je podpuno povjerenje dano gradskoj administraciji pred malo dana, izgubilo svu vrijednost.

Činovnici otpušteni zaslužili su podopu, ali da su sio do glavo, za to postavljene i plaćene nadzire mlado ljudo, koji novom upravljaju, mogao su prepričati taj zalostni događaj.

Propriediti vriedi više nego troiiti, a da so je tog nabola držalo, bito bi manjo ovakovih slučovaia u zadnjih dvadesat godina, i nobi se u to vrijeme brojilo i dva samoubojstva. Krivo shvaćeni obzir i povjerenost truju našu gradsku upravu. Do vidova!
R o k a c.

Franina i Jurina

Fr. Ča imaš Jurino stakla va žepa, da s njim cvenkaš?
Jur. Ala baš ni staklo, lego pravo srebro.
Fr. Tako si na lot dobil.
Jur. Va boljeg vremena sam bil prisparal neki toljar i neku evanciku za veću potrebu, pak sada je trebe to deštrigat zač ča staro srebro propast.
Fr. Pul name je već propalo staro i novo.
Jur. Bi bilo i pul mane bi, da nisan to stiskal i tako nesem šest starch evančik za „Slogu“ za tekuće leto, zač ju još nisam platil.
Fr. Ma već ti je doba, zač smo valje na kraj leta.

Fr. Ča to dela, Jurino, tamo va Sušnjevici, oni „Jež prez brages“?
Jur. A ki to?
Fr. A oni Čoro.
Jur. A kartu maže.
Fr. Pomoreli ga pak ča ta mestijer?
Jur. Vero ne preveč, kad si je jur jedinu sinkošicu dal poli oštara „va sigurnacijom“.
Fr. Ča nima već nič?
Jur. Borna nima niti brages, jer jih žena za njega nosi.
Fr. Jeli pak taj Čoro tako slip, da nič nevidi?
Jur. Dragi ti, ne svoju, nu ben vidi tuju...
Fr. A da, tuja pogača bolje sladi nego domača.
Jur. Presela mo takova!
Fr. Veli pak taj „Jež prez brages“ belicu ali črnica?
Jur. Da i istina rečem, u vreme balotacijona nije rada i bersu, jer se dobira „a maka“. Poslje balotacijona voli s potoka.
Fr. Budi tako vajk svakomu prodancu.
Jur. Amen!

Jur. Kada si bia zaduji put poli „Mičela“?
Fr. Sad na Miholju sam ga pošā pozdraviti u šperandiji, da čemo malo porajati, ma sam se opekli.
Jur. Ma kako pavisu on sad?
Fr. Naprav, dobra je dosta, pensir; ima malo jer sad ni votacioni, i tako lipo počiva kako da je u penzionu, a od niko vrime naša si je pretelja, koj mu dela kompaniju skoro svaki dan, da si jedan drugoran vidovaju ča je novega po svitu, su li još tartuli u cviču, kako ide P o l e n t a š u i B r a d a š u, kako se punu barilo, ča dela pre-Zvan, ča piše Martin, kako viče Markova baba i još toga punu vridu.
Jur. Ča njim ostaje toliko vremena?
Fr. Vrimena koliko čes; da bi njim ostajalo ča drugoga toliko, onda bi bili obadva stični.

Fr. Znaš ti, Juro, ča je to „legio nazionale“?
Jur. Ne zove se ne „legio nazionale“, nego „legio od nas dalje“.

Fr. Čujes Franc, prodaj trojega „šimela“ onomu u Savinčanti, čes dobro afare učiniti.

Fr. Ča mu je krepi oni zadnji?
Jur. Koliko znam ne, ma on ima tu navadbu, ča kambiiva vajka konje, pak ča magari i dobrega za slabega.

Fr. Onda dela kako cigan Marko, koji ne može palčati njenega konja msec dunn.

Jur. Oni „mali“ je rekū, da on nije „morlako“.

Fr. Alora ča biti „bezjako“.

Jur. Ni tako ni onako, on ča biti najbrže ma, ka, ko.

Čujte, pa se divite!

Čujte divnu priču
S prekomorskih strana,
I obzibno pisanju
Prosvjetljenih đana!

Čujte, pa se nasmijte
Upravo do čita,
Što „Fanfulla“ prodiče
I don Acquavita!

Bit ča pravi rakijaš,
A pijan da bome,
Sudim to po pisanju
Mudrom njegovome.

Veli triezni rakijaš,
Čudo našeg vieka,
Da Hrvata u Istri
Neima ni za lika!

Povješt zatim navadja
Piše umno, sino —
Bit ča mu naškodio
Prekomorsko vino!

Cielom svietu tumadi,
Ele mi junaka,
Da u Istri stanuju
Narodnost Morlaka!

Nasmijte se znanosti
Tog kulturnog sina,
I ne pijte, za Boga,
Prekomorskog vina!

Moglo bi Vas dovesti
Do ludjačkog stana —
Držite se radje vi
Istarskog terana!

Rikard Katalinić Jeretov.

Različite vesti.

Maše predbrojnika, koji su zaočitali predplatom za prvi ili drugi tetaj ove godine, molimo ovim, da bi svoj dug napram upravi našega lista poravnali. Primide se konac godine a jošte imadeimo mnogo zaostanaka kod mnogih naših čitatelja. Radi ličnosti il demarnosti takovih predbrojnika dolazi često naša uprava u nepriliku, čega svega nebi bilo, kad bi gg. čitatelji redovitu predplatu poravnali.

Starim našim dužnikom dozivilimo napose na pamet onu poznatu našu jadicu, da nije liepo ni pošteno primati list a neplaćati ga.

Odbor političkoga društva „Ednost“ imati će u nedelju dne 23. t. m. u 10 sati u jutro u prostorijah „Delarskoga podpornoga društva“ (Via Molin piccolo br. 1) redovitu sjednicu, u kojoj će se povesti među ostalim pogovor i o predatožbi izbornih za grad i pokrajinu Trst sa okolicom. Novi odbor „Slovenskoga psvakoga društva“ u Trstu. Na glavnoj skupšćini našega pjevačkoga društva, obdržavanju prošle nedelje, bijahu izabrana u novi odbor sljedeća gospoda članovi: Predsjednik prof. dr. Karol Glaser; odbornici: dr. G. Gregorin, L. Kriz, J. Mikota, Iv. Umek, A. Janša, Fr. Čargo, drd. J. Abram, Ivan Kiferle; zamjenici: Švara, Pelicon i Vouk; revizori: Bartol, Petrović i Furlani.

* U jednom od posljednjih brojeva „Fanfulla“ objelodano je opet poznati i slavni istarski piškar „Don Acquavita“ znameniti dopis iz Istre. On razglaba „mudro“ i „znanstveno“, da u Istri neima Hrvata, a čujto čim to dokazuje. Provdajmo doslovce njegove usajno otkriće: „Tomoljna rieda najviše rabljena i najnužnijaja u hrvatskom jeziku je glagolj „divauiti“; ali mjesto te riede i upotrebljavaju Slaveni (Morlakif), što su razstršeni po selima i kućistima naše Istre ried „govoriti“. O jadni moj don Acquavita! Ti si se htio pokazati velikim slogovom, a noznaš, da je upravo ried „govoriti“ isto hrvatska ried, dočim je „divauiti“ turskog izvora. Ej, nije tako lahko pisaniti košto piti rakiju!

„Tržaško podporno i brašno društvo“ pridojuje u nedelju dne 23. t. m. na večer vesolice u dvoran Mally (Toronto 16) sa pjoavanjem, vesoligom i tamburanjom. Počotak u 7 sati na večer, ulaznina 30 nvč. Iz austrijske delegacije. U sjednici austrijske delegacije razpravljao se dne 17. t. m. proračun ministarstva izvanjskih posala, te se povelala ried čakako i o izvanjskoj politici austro-ugarske vlade.

Mludočeski zastupnik Eim izjavio se proti izvanjskoj politici sadašnje vlade, proti savezu sa Italijom i Njemačkom označiv Francezku kao narayeku, a Rusija kao poviestničku saveznicu Austro-Ugarske.

Za izvanjski politiku, dočitao za trojni savez izjavio se delegati Binquoy, Javorak y, Mezniš, Gregorič, Luzzatto i drugi. Ovaj posljednji potužio so na često zapljenjivanje talijanskih novina, čim se Talijane uzemiruje. Istarski zastupnik i delegat g. prof. Spinčić govorio je također u istoj sjednici, te je kazao glede izvanjske politike austro-ugarske vlade koliko sliedi:

Visoka delegacije!
Ja sam za ried molio, da posve u kratko i naprosto podam izvaju, iz koje je razumnačivo, bez obzira na izvrstan argumentaciju volecijenjenu gospodina druga Eima, moje glasovanje u predmetu.

To suvisi uzko s našom unutarnjom uredhom i upravom.
Hrvati i Slovenci, iz kojih sriede sam ja izabran, neimaju u mnogih zemljah i predielih potrebitih škola, niti pučkih, već su prisiljeni polaziti njemačke i talijanske. Njihov jezik se rabi malo ili ništa u uredih, nego mjesto njega njemački ili talijanski; ovaj posljednji u Primorju, imenito u mojoj rodnoj zemlji Istri, u tolikoj mjeri, da se Talijani pozivaju na njegovu porubu kod c. kr. ureda, ako hoće, da dokažu talijanstvo pokrajine.

Njihovu duševnu i tvarnu kulturu se zanemarije.

Nje se drzi razdialjenu, razciepkane, i pričel se jih u raznih dielovih preraznim načini, da dosegnu svoja sveta prava; nje se stranom germanizuje stranom talijančiči — malo po malo uništjuje.

Pošto se tim nužno ide na ruku s jedno strane onim, koji hoće Germaniju do Adrije, s druge strane onim, koji prisvajaju Primorje i dio Kranjske za Italiju; pošto se tim proti samoj ekzistenciji Hrvata i Slovenaca radi;

pošto bi tim u bližnjaj ili dajnjaj budućnosti mogli bit jako oštećeni probitci naše monarhije;

i pošto na nutarnju politiku izvanjska upliva i nju pospiješuje;

ne mogu ja po svojem znanju i saviesti tu politiku odobriti i glasovati ču proti njoj. Lošinj početkom listopada. — Čitajući vriednu „Našu Slogu“ uvijek od početka do svršetka, čitam svaki put razno tužbe iz naše zapuštenj Istre, al iz kotara Lošinskoga riedko se kad što čuje, te suđe po tomu, reklo bi se, da barem u njem uživa narod blagoslov svakoga dobra; da tomu nije tako, što vam dokaza:

Lošinjski kotar sastoji se iz kvarnerskih otoka, al danas ču se svratič samo na najbližu njegovu okolicu. U samom Malom Lošinjju, općotaj dođnje čitaciona, al inače ništa dobra; jer i od orkvenno strane je narod zapušten, buduć ima tri svedenika na šest hiljada duša, i to svatiri slabašna zbog starosti i nemoci. Oblasti u obće one već po staru urođuju sve talijanski, tako da siromašni narod podijpuje razno protokole, al nezna što, te bi se mogao tako podpisat i svoju smrt. Ried ču možda što: ta zašto nezahitavaju hrvatsko pisanje? Bi oni r do, al šta ču, kad se tresu od straha, kad samo zavire u ono dvorane. Višeputa sam čuo govoriti po selih u narodu, ču vidi ga, u Lošinjju nozna ni riedi hrvatski, a kad dolazi po raznih poslovih, onda govori hrvatski, ali ne možda da bi puku koristio, nego iz sasvim drugih razloga. Poznam selo udaljono možda sat i pol od Lošinjja, u kojem je bila obćodnja u jedanaest mjeseci samo dva puta i to ne možda, da postupa proti naredom, koje njim prijavi mjestni starješina, nego baš protivno.

Sad pomislite kakav pojam može imati narod o svemu tomu. O talijanskih ribarih „iz zemlje obćodnja“ nedu vam ni govoriti. Kakvo posvke, nerede i neosramnosti siju po primorskih selih, i to prodnosom oblasti, pa ipak njih nikad ne pozovemo nitko na rad, dočim je znao talijanski zastupnik interpelirati, kad jih je u njekom mjestu u Dalmaciji poštenu narod sam pozvao na rad radi njihovoga nemoralnoga ponašanja. U Vel. Lošinjju ništa bolje. Znajto, da mjestno školsko viede nije htjelo jednomu učitelju u nastavnoj

pučkoj školi hrvatskoj odgovarati na njegove spise, jer da su pisali hrvatski; pa kad se jo isti učitelj pričužio kotarskoj školskoj oblasti, ova mu nije niti odgovorila, tako da je učitelj cielu školsku godinu pisao hrvatski, al u cieloj godini nije dobio niti jednoga odgovora. Al čujte ovu, ča je još liepia. Školaka soba u tom selu je golubinjak, prozori maleni i to čielu zimu zataknuti sa krpami, jer stakla polupana, tako da su djeca zajedno sa učiteljem morali biti višeputa kapami pokriveni u školi; za vrata iz nutra zatvoriti morao je učitelj dovuč klupu, a i kliša nebi istu školsku sobu višeputa poštadila. Pa kad je jednom više gospode stranaca, koji dolaze u Lošinj radi zdravlja, pohodilo istu školu, te su se liepiti iste pođeli divit i čudit, da može šta takva biti u najveđoj blizini svih oblasti ovoga kotara, onda je tek kotarska oblast naredila mj. škol. viedu u Vel. Lošinjju, da ili za to selo prikrubi bliju školsku sobu, ili inače da se druge školske godine škola otvoriti neće. Al čujte ovu, pa se divite! Mjestno školsko viede poslalo je starješini sela, da nadje druge prostorije za školu. Kad je pako starješina našao ipak malo pristojnije prostorije, za koje je trebalo malo veću najamninu plaćat, onda mu je načelnik V. Lošinjja poruđio, čujto i kričajte se, da ako ču učitelj sala plaćat od svoje stajarine školske prostorije, dobro, jer inače, da obćina neće ni pol novčića plaćati više, nego je plaćala prije za školske prostorije. I tako početkom školske godine škola se nije otvorila, jer nije gdje, to ču tako siromašni narod i onako od svih zapušten, koji bi morali za njega skrebit, izgubiti i školu, koja mu je potrebna kao svagdanji kruh, jer tkogod je sposoban za rad, idje u Americu.

Ali ovo nije još ni izdaleka sve zlo; stoga ako biste htjeli, gospodine uredniče, i u naredni dati malo prostora u dičnoj „Našoj Slogi“, bih vam još štočgd hopoga javio iz ovih strana, da se zna, kako je i kod nas.

(Vrlo rado, al, kako vidite, klatitjli smo i na ovom dopisu, jer nebi inače ugledao božje svjetlo. Op. Ured.)

Iz Gradšćica u pazinskoj obćini pišu nam, da su se sada dogotovile tri poruče radnje, što ih je dala obćinska uprava izvršiti. Obstoji u ovom mjestu već od statino zavod nazvan „Militič“ za nemodne i siromašne obćinara u vlastitoj zgradi. Ova zgrada bila je jako zapuštena, u nutarnjosti nije imala nikakvih soba, već se je vridjao razrovati krov. Obćinska uprava u Pazinu povukla je početkom ove godine u svoje ruke finančialnu upravu ovoga zavoda, te izvela potrebite pregradnje u zgradi, koja ima sada do 4 sobe i druge pomoćne lokale. Nabavilo se je pokućstvo, željezne postelje, rubeninu, tako da se stopram sada može kazati, da ima Gradšćičke liepo urođen ubožič zavod.

Nadalje obgradjen je liepo klesanim kamenom izvan mjesta nalazeći se kalvarij, kamo više puta prolazi procesija, a osim toga pozidano je i popravljeno groblje i mrtvačnica u našem mjestu.

Da se na put stano pritužbeno evđjnejih obćinara glede noćnog buđenja i slabog ponašanja njeka zapuštena mlađšič, pazinska obćinska uprava ustrojila je u našem mjestanocu mjesto obćinskog redara uz propisanu odoru i oružje. Već je par mjeseci, da imadmo dakle i obćin. redara.

Ako bude obćinska uprava na dopredajnoj stazi napredovala, te je opravdajna nada, da ču se za našu poroznu obćinu mnogo toga učiniti, što se je prošlo doba zanemarilo.

Iz Buzeta nam pišu: I gradjani byzetskii su etali uvidjati u čom se stari rad njihova spasičelja. Dva su njim učaja otvorila oči.

Iza strogih mjera, što ih je prizalno suđiče bilo poduoluo mlačanju mnogih bilježnika u odvjetničke poslove, buzetski bilježnik Pitschelder bio je umolio dra. Sandrina, da prenese am svoje sielo, čičalec, da ču on stanovati u Kopru, gdje ima svoj posjed, a da ču am dolaziti samo na rođiča i da mu podpiše pođneske i spise, što ih bude medjutim pripisao. Spasičelje je došlo i stao trabit na sve strane; da nije dočao amo rad dobika, jer da toga ima i u Kopru dosta, nego s rodoljublja i s žive želje, da obćodni grad i obćinod „od hrvatskog knuštupiv u Pitschelderovu pisarnu, etao mu je otimati posao za poslom, te je pošlo malo vremena uredio u istoj kući svoju posebnu pisarnu, ođieljenu od bilježnikove. Sireta Pitschelder od silnoga posla što ga je imao, ostao je praznik rukuh i bio je prisiljen zahvaliti se na bilježničkom mjestu i seliti se ovdle. Otišao je erdit i ljudi na spasičelja, kreteč ga neslovi i imeži,

Op. ured.

* Zalostna nam majka!

koje s pristojnosti nemožemo ovdje navesti. To je prvi slučaj, a drugi je ovaj: Poznat bih načelnik A. Clarioi, kad nije mogao više kupovati klobuka običnim novci i hraniti se u občinu, utakao se nadpripremanju i živio sastavljajući molbu na razne oblasti i pogodbe za one, koji su mu još vjerovali. Dolazkom bilježnika Pitscheidera u Buzet, stupio je u njegovu pisarnu i radio mu sa dobrom plaću kroz dvije tri godine. Veće, da je bilježnik počeo sumnjati, da Clarioi ispod ruke za sebe radi, pa ga je odpravio iz pisarne. Tad se on povratio starom poslu i bavio se na svoju ruku odvjetničkim poslovima. Dok nije amo došao dr. Sandrin, je to moglo proći, ali njegovim dolaskom nije sud više lito primati epise bez odvjetničkog podpisu. Da tomu dočekati, Clarioi se obratio na dr. Gopercinca u Trst, molg ga, da mu on podpiše epise; i on mu ih podpišavao. Tu se vuklo nekoliko tjedana, dok sud nije poveo istragu proti Clarioi-u a i kaznio ga sa 15 for. globo ili tri dana zatvora. Svi u Buzetu kažu, da je dr. Sandrin pritužio Clarioi-a i zahtijevao, da se proti njemu postupa. Štog toga su Buzetanci, koji dakako vole svogemu, nego tuđjemu, makar i bio iste krvi, veoma kivni i razljuđeni na dr. Sandrina i vele, da nije došao ama spasavati, nego trbuhi i keau puniti.

I doista, ako izključimo ustrojeno krležjivih skupa "Legia nazionale" u Rodu i Sovinjaku; za koje ipak i ja hravo maestro Milossviovič" vovjata sebi svu zaslugu, dr. Sandrin se ne može pohvaliti drugim uspjehi, nego progonom bilježnika Pitscheidera i kaznom zakutnog pisara A. Clarioi-a. ako ga je doista on prijaviu. Bog daj aredu i unaprd!

Iz Lošinja pišu nam 18. t. m. Red bi, da se na kotarski poglavar počeo rasudaravati. Kaznio je nekoliko ugrižanih i negovorenih mladića, što su priredili izgrade nekome Lloydovom kapotanu, koji jedne večeri nehotjedo pristupiti kraju parobrodum, da ukrao putnike. Ako se ovako uzdrži, vidit ćemo-ga opet stroga proti članovam mjestnog i kotarskog školskog veića, i proti novoimenovanom ravnatelju muške pučke škole, od kojih niti jedan nije priustovaoa svečanog sv. misli na imendan Njegova Velikantva našega cesara i kralja, koja odušnost školskih članova pala je u oko svim prisutnim na božjoj službi.

U ostalom nehalimo dana prije nego li nastupi noć, da nam se nebi tkođod ispod brka smijao. Bilo kako mu drago, naveli smo čine, a za posljedice neka odgovara, tko je na to obvezan.

Članovam "Matice Hrvatske" preporučamo što toplije, da bi se na vrijeme i na novo prigatili za knjige, koje će izaići pod konac tekuće godine i koje neće za ostati u vriednosti i krasoti za onimi prošlih godina. Knjiga izdati će "Matice" za ovu godinu 9 na broju, sve jedna liopša i vriednija od druge. Iole naobražana Hrvata n Slovenca nebi smielo biti bez krasnih knjiga "Matice"-ih. Zgodnosti radit prima članovima za stare i nove članove u Trstu i okolici čavar "Slavenske Citanice" (Via S. Francesco br. 2) ili velavriedni povjerenic "Matice" g. Gjuro Vučković trgovac u Trstu.

Još jednom dakle, da je što toplije preporučena naša "Matice" svim i svakomu.

Bratovščini hrvatskih ljudi u Istri podario je jedan hrvatski časnik for. 6. Erala Ti pobro Franc Uglavali se u Tomnogi Trojji drugovi.

Novaki, mjestanice u pazinskoj obćini ima od 1. oktobra ova godina svoj kolodvor ili stanicu. Obćinari iz porezne obćine. Novaki žellili su već, odkad je otvorena željeznička pruga Trst-Divača, da im kod stazaarnice br. 43 otvori i za nje stanica (fermativa) za sve osobne vlakove, izuzev dakako brzovalke. Obćinska uprava u Pazinu zauzela se se svojevaki za ovu stvar, te izposlovala kod c. kr. generalnoga ravnatelja željeznica, da se ustroji stanica za Novaki uz uvjet, da obćina pruzme na sebe trošak potrebni za uredjenje stanice i privedi dobar put za dolazak i odlazak. Obćina je na sebe pruzovala trošak, privedila put i tako omogućila, da se već svi osobni vlakovi ustavljaju u novoj stanici Novaki. Ova stanica nalazi se medju postajama Pazin i Cerovlje.

Dosadnja naša školska zgrada nije više odgovarala svojoj svrsi; u njoj je bilo malo prostora, školaka soba njih odgovarala školskim propisom. Pošto su više c. kr. škole obćasti stihle obćinsku upravu, da se preuredi školska zgrada, jer da do inada morati školu zatvoriti; to je obćinska uprava dala razširiti i prizidati ređenu zgradu. Radnja je započeta odmah po-

četkom septembra, te se je nadati, da će gradnja biti gotova do konca tekućega mjeseca, tako da će se onda započeti predavanje u školi.

Obćinski izbori u Lovranu. U zadnje doba donieli smo često dopisa iz lovranske obćine o tamošnjih odnosjih, o predstojećih izborih, o komošanju one šćice šepkija, koji bi htjeli prkositi ogromnoj većini obćinara umisljajući si nekakvo talijanstvo u Lovranu, gdje mu nobijaše od starine mjesta niti će ga biti, ako Bog dade, još manje u budućnosti. Ti "Janosi per mar", koje vodi za nos jedan blavni renegat, a koje sledi dvojica ili trojica glasnih "kalligara", od kojih su nekoi diešili baštinu sa sv. Jurom, ti velim smućnjoči hoće, da se namotnu za gospodare čitavoj obćini. Kušali su aredu i za ovih izbora, ali ih puk ostavio na ociedlu jer su ostali u ogromnoj manjini, dođim se prije tri godine joito bili u većini.

O uspjehu izbora javio nam je naimo prijatelj iz Lovrana dno 19. t. m. da je hrvatska narodna stranka pobjedila u III. i u II. tiolu, te imati će tako u novom zastupstvu veliku većinu.

Očekujuć, da nas koji od tamošnjih prijatelja obćirnije izvijesti o teđaju tih izbora, kličemo već sada sviesatnim obćinaram Lovrana: živili!

Promjena vođnje na c. kr. državnoj željeznici Trst-Pula. Sl. ravnateljstvo u Trstu javlja nam, da je otvorilo od 1. oktobra novu postaju u Novakih nedaleko Pazina, sa osobni promet i priljagu. Sa te postaje odlaziti će vlakovi po potrebi napram Puli:

vlak br. 13 u 7.08 sati jutro	
" " " 15 " 11.09 " "	
" " " 17 " 7.18 " na večer.	

napram Divači:

vlak br. 18 u 8.57 sati jutro	
" " " 14 " 3.21 " "	
" " " 16 " 7.01 " na večer.	

Vozne karte dobiva se a priljagu prima kod stazaarnice br. 43.

Za gradnju "Narodnoga Doma" u Medulinu darovali su nadalje: gosp. Šimo Špelić kapelan for. 3; g. prof. Vjekoslav Spinić for. 10; Luka Kirac župeupravitelj u Barbanu for. 5; g. Dragutin Marčelano iz Bärkovlje for. 2 i 10. nvd. gosp. M. Mandić u Trstu for. 2. Živili plemeniti darovatelji!

Odbor "Hrvatske Citanice" u Medulinu. Nove brzojavne postaje otvorile se u prošlom mjesecu u gradu Buzetu i na Puntu na otoku Krku.

Za krmare i za trgovca sa vinom. Iz Kanfanara piše nam prijatelj, da javimo putem našega lista krmarom i trgovcem sa vinom, da imade u onoj obćini na prodaju izvratnoga vina, osobito terana. Sa Kanfanarom medjaši obćina Savjenski, koja proizvadjaa također izvratne vrste vina. Tko bi dakle želio nabaviti si izvratna vina iz Kanfanarsćine ili Saviđensćine, neka se obrati utemeno ili pismeno na g. Stjepana Žižu, učitelja u Rovinjskom selu (Villa di Rovigno), koji pozna tamošnji narod, te će svakomu dragovoljno biti u tom nastruku.

Molimo naše rodoljube, da nam prijave i za druge obćine one osobe, na koje bi se mogli krmari ili izvratnji trgovci obratiti u ovom poslu.

U broju 41. od 13. oktobra t. g. dićno "Naše Sloge" čita se, da bi se prijaviteli tomu uredništvu oni, u kojih mjestih imade više dobrog vina na prodaju. Stoga vam obznanjemo, da u ovom mjestu (Sušak) Samozgo, kod malog Lošinja imade dobrog vina na prodaju; i to crnoga, crljenoga i tako ređenog rusoga vina (svietloga), a u svom bit će ga oko 6-7.000 hektolitara. U toliko do znanja još častnoj upravi.

Stari srebrni novci. Upozorujemo ovim opetovno naše čitatelje i sve one, koji su možda prisćedili ili drže kao uspomenu kakav komad starog srebrnog novca, da to svakako čim prije promjene, jer će ti novci izgubiti mnogo na vriednosti.

Nedavno naveli smo sve one vrste starog srebrnog novca, koje gube početkom godinu 1893 svoju prvobitnu vriednost, te da ne optuzimo istu stvar, upozorujemo naše čitatelje na dotičnu viest. Nekeje vrsti tog novca izgubiti će za polovicu svoje negdašnje vriednosti, dođim će se moći druge vrsti prodati jedino po težini srebra.

Tko ima dakle takvog srebrnog novca neka ga čim prije promjeni.

Bratovščina hrv. ljudi u Istri. Uplatili su i doposali pojedinci godišnje prisnosc: Baricević Pavao i Tentor Ante, Lošinj, svaki po 2 for.; Francetić Franjo, Novljan Antun i Glavić Stjepan, Boljun, svaki po 30 nđ.; Blagar Kalist Veprić,

Mandić Ivan Rukavao, Cukou Ant. Modulin, Vatovac Fran Rozioe, Kajapić Šimo Novaki, Stihović Josip Lindar, Blagar Ivan Veprić, Žiganto Ivan Poljane, Ciković Ljudevit Jurđani, Trinajstić Mate Sv. Matije, Bubnić I. Ližjan, Radić Mijo Matinska, Tomasić Lovro Baška, i Pidel, Martin Sušak, svaki po 50 nđ.; Iskra Antun Veprić, Radić Juro Dubašnica, Kraljić Franjica, Munić Vjekoslav Port-Said, Mužina Mijo Bell, Kraljić Ivan Bell, Nožić Antun Pidan i Julušić Vjekoslav Kastav, svaki po 1 for.; Stefanutti Fran Sterna, Grosman Miroslav Kastav i Lotiš Feliks Opatija svaki po 2 for.; Bon Andrija, Bortulin Dinko i Vinodolac Marija Bell na otoku Ceru svaki po 30 nđ.

Uplatili kao članovi utomolitelji gg.: Grašić Josip, župnik u Bernu sa svotom od 30 for., Tomići Viktor, posjednik u Voloskom 25 for.

Darovali: Hrvatski bogoslovi u seme-ništu u Gorici sakupili svotu od 37 for. — Prigodom mlade mies Vladislava Havela, rodum iz Češko, dne 1. augusta t. g. u Sv. Matiju sakupili rodoljubi i prijatelji 10 for. 60 nđ. — Učitelji na voj-ničkim vježbama, i to Hrvati, u ime globo za rabljenje tuđjih rieči 2 for. 54 nđ. — Gimnazijalci Hrvati iz Istre na Riečkoj gimnaziji sakupili 17 for. — Salid Stjepan sakupio u malom druženju u Velikoj Gorici svotu od 5 for. — Čisti dohodak od veselice u Lindaru dne 27. ag. t. g. iznosio je 21 for. — Prigodom skupštine učiteljskog društva kotara Voloskog u Podgrađu sakupio se medju učitelji 9 for. 50 nđ. — Godina Ernest u Ceru kod Zmajina sakupio za Bratovščinu 2 for. 30 nđ. — Svedenici Česi služujući u Istri to bogoslovi Česi sakupili svotu od 135 for.

Kristof Kolumbus: Iz Kastva primamo slijedeće ređke: "Mađno slavi sv. nabra-ćeni svit uspomenu na odkriće Ameriko, dotično na neumrloga muža, koji je izveo veličanstvenu osnovu o odkriću Novoga svijeta, o junadkom moroplovcu Kristofu Kolumbu, u spomngusmo se njega u molitvi i mi, a vriedno je, da ga predobitje i Vašim čitateljma. Rodjod u okolici Genue godine 1456 od oca Kaloa, od rana se posveti mornarstvu. Godine 1477. dođe u Portugal, gdje postane portugizkim mornarom. Ploved i razliđite zemlje, prouđio je po ono doba poznatih karatah, dobro sve. veća putovanja po moru. — Okruglost naše zemlje, biline, sjemena, lješine, od zapada na Azore morem na kraj dotjerane, i izvještaji Marka Pola o putovanju u Kinu, o najvećoj otoci Kristofa Kolumba, da bi se putujući uztrajno prema zapadu, moralo doći do indijske ili kineske obale. — Portugalska kruna nije mu dala sredstva za tako smielo putovanje, za tako veliku zamisao. U Španjolskoj izobikvao je cieleh osam godina, dok nije izprosio tri male ladje sa 120 mornara i potrebitim živežom. Po uvjoraju sa krunom bude on kao admiral i najljepši podkralj svih zemalja, koje huđe odkrio, prglatien; jedan dio dohodaka tih zemalja bijaše mu unapried osiguran. — Dne 3. augusta 1492. odjedri od iz luke Palos sa trima brodovima, ploved prema kanarijskim otokom, kamo je sretno došio. U mjestu Gomera usme potrebitu vodu za piće, pak je ugodnim vjetroj plovio redom 21 dan uvjek prema zapadu. Jedino njegova uztrajnost i osvo-đočenje u njegovu pomorsku vještinu, moglo je njegove mornare na tom putu bar toliko skolititi, da nekolu poseve duhom, Napokon dne 12. oktobra u zoru zapasiše kraj; bio je to otok Guanahani, a Kolumbusom St. Salvador nazvan. Na daljnjem putovanju odkrije otoke Kubu i Haitti, i ostavivši u ovom sđđnjem malu posadu, vrati se hrabri Kolumbus, nakon burnog putovanja, natrag u Španjolsku. — Kad stupi na kopno u luci Palos, dočekalo ga silno mnoštvo puka a na delu kralja i kraljica. Sve ga slavilo i častilo, kao nekoga jošte do tada. Ali zavidni mu protivnici nemrtovahu. Oni su kod dvora rovali i anovali tako dugo, dok nisu izposlovali, da mu je kralj uskrtako obećanu i jur podijelenu mu čast podkralja novih pokrajina. — Kolumbus osokoljen prvim uspjehom, anarvao novo po-duzeće; nakanom da pronadje put u ki-nozki i indijski ocean. — Dne 25. sept. 1493. odplavi sa 17 brodova iz Kadixja sa 1500 mornara, od kojih većinu sa-đludi ostaviti kao naseljenike u novom svijetu; ali ovo putovanje nije imalo uspeha. — Španjolci prestrpiše sve potez-kođe, kojimi se je valjalo prvim nasel-nikom boriti u tuđjem svijetu. Novo po-nehije, neprijateljstvo urođjenika, pomanj-kanje živeža, raztvori novu uselbinu skoro, a Kolumbus izgubi moć i oblast nad svo-jiimi Noprostade mu drugo, nego sakupiti četvici i povratiti se u Španjolsku, da sa- molim kraljevsku vlast u pomoć. Posređio

mu se obtuže njegovih neprijatelji kod dvora uništiti, te god. 1498. sa četiri ladje zaplovi opet u daleki sviet. Odkrije Tri-nid ad, zaljev Orinoka, i druge pre-đelje današnje republike Venozuelo, i vraditvi se u Haitti, gdje bijaše prije ostavio malenu posadu. Nadje ovo skoro svu raz-trošenu i razpršenu. Obučen kod dvora, da postupa prestrgo u novom svijetu, sta- vljen bi pod istragu, koju je vodio kao ođaseni komesar Frandiško Bobadilla. Ovaj je dao svezati Kolumbua i njegova dva brata, i odpošalje ih u Španjolsku natrag, gdje Kolumbus ipak dobi zadovoljtinu, ali dostojanstvo njemu pripadajuće i po-điđeno mu mjesto nikada. Usalud čekajuć, da dobio ono, što ga je išlo, vrati se na- kon dviju godina, i to 8. maja 1502. čet- vrti put u novi sviet, ali izgubi četiri broda blizu Jamajke. Tuj sa spašenom momdai pretrpi svu muklo i nezgode bro- dolomstva, i da nije itavo dva svoja od- važna častnika okulo sebe, bio bi i on pogiunio. Ova dvojica odplaviše u čamcu u Haitti; tuj nabave jednu ladju na vjeru (krodit), i uzmu siromaha Kolumbua sa osralom zdvajajuđom četom, te se vrate natrag u Španjolsku, kamo je Kolumbus bolestan došio god. 1504. i 20. maja 1506 u Valadolidu umro. Okovo, kojimi je bio jur sapot, naredi, da se s njime nahrano u liisu. Njegovi mrtvi ostajoi budu pre- nešeni u Seviliju, poslie u St. Do- mingo, a koncom godine 1796 u kate- dralu u Havani. Od Karla V. dobio njegov ein u Haitti i Jamajki namjestništvo, njegov unuk ustupi isto za 10.000 dublona natrag Španjolsko, a god. 1576. izumro mužki rod tog hrabrog i neustraišivog brodara.

Hrvatou u Americi preporučamo, da se ješta dosto tog velikana, i nek se ude u svako nezgodi trpiti kao slavni Kolumbus, a oni, koji su tamo našli blago- stanje, neka nezaborave i na plemenita narodna poduzeća u staroj domovini.

Dne 16. t. mj. bila je ovdje u Kastvu sv. misa za tog neumrlog putovalca. Slava mu!!!

R. V. T.

"Danica". Izašao je u 38.000 otiska kolodar i listopis sv. jerolimskoga druž- tva, u hrvatskom narzdu toli obiljnjena i tražena "Danica". I ove godine liop je i poučan sadržaj. Ima tu osim obćinoga koledarskoga sadržaja, pjesama i pripo- viedaka, opisa sa 7 slika i vrlo važni člana- k od cipeljanja amarićke loze sa 17 slika. Članova ima u svemu 9.813. Doživotna članarina III. reda iznaša 5 fr. Svaki Hrvat, koji ikoliko premoće, neka pristupi ovom društvu, koje ima najplemenitiju za- daću gojiti nabožnost i zdravu prosjeitu u našem narodu. Ciena je "Danici" 25 nđ., a dobiva se u domaćih knjižarah.

Književni oglaš. Mi govorimo, mislimo, sjećamo se i spominjemo raznih dogodolja, predstavljamo si sud ovd sad ono, čudno i težimo razno. Sve su to nutarnji naši pojavi i poćući nas, da promatramo svoje predstave i sudićo, da spoznamo svoju dušu, svoje srece i cielu svoju nutarnjost, da spoznamo narav svojiceju, narav duše, njezina svojstva i zakone po kojih se šće šiva.

Svim tim upoznao nas dušoslovje. Nu ono nije u našoj hrvatskoj literaturi tako raz- vijeno, kao drugo grané znanosti, te i nije našim čitalačkom svijetu baš tko: poznato. Stoga sam privedio i za štampu dogotovo rukopis "Izkušteno dušoslovje", koje će imati 12-15 štampanih araka.

Gradivo je napisano posve štrvatljivo i razumljivo, a razjasnjuje se mnogimi raznimi i udesnim primjeri. Knjiga će stojati za predbrojniko 1 for., a dućanska ciena će biti 1 for. 30 novč.

Ovim pozivjem poštovano naše čitalačko obćinstvo uljudno na predbrojku. Tko sabere 10 predbrojnika, dobiva 11. komad bezplatno.

Sve naše hrvatske i srbake listove molim učtivo, da bi ovaj oglaš obćinodani izvolidi. U Osijeku, 10 listopada 1892.

Marijan Vučković, urednik "Škole".

Brzjav "Naše Sloge".

Iz Pešte brzjavljaju nam 20. t. mj.: Jučer progovorio je delegat Špinić kod razprave o upravi sa Bosnom-Herzegovinom, iztićuće kako bi se imale te dvie pokrajine spojiti sa kraljevinom Hrvatskom, koje pravno uzpostavljeno jest nužno za hrvatski narod, a za dinastiju i državu bilo bi od neizmjerne koristi.

Delegat Špinić govorio je tak- kodjer kod razprave o proračunu vojne mornarice.

